ORDONANȚA CURȚII (Camera a noua)

16 ianuarie 2014*

„Agricultură — Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 — FEADR — Cerințe privind forma juridică a grupurilor de acțiune locală — Modificare a acestor cerințe — Competența statelor membre — Limite”

În cauza C-24/13,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Ungaria), prin decizia din 3 ianuarie 2013, primită de Curte la 21 ianuarie 2013, în procedura

Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft.

împotriva

Vidékfejlesztési miniszter,

CURTEA (Camera a noua),

compusă din domnul M. Safjan, președinte de cameră, domnul J. Malenovský și doamna A. Prechal (raportor), judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere decizia, luată după ascultarea avocatului general, de a se pronunța prin ordonanță motivată, conform articolului 53 alineatul (2) și articolului 99 din Regulamentul de procedură al Curții,

dă prezenta

Ordonanță

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 277, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 66, p. 101, rectificare în JO 2012, L 206, p. 23) și a Regulamentului (CE) nr. 1974/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1698/2005 (JO L 368, p. 15, Ediție specială, 03/vol. 80, p. 133).

* Limba de procedură: maghiara.

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft. (denumită în continuare „DZNLN”), pe de o parte, și vidékfejlesztési miniszter (ministrul dezvoltării rurale), pe de altă parte, cu privire la o decizie de retragere a recunoașterii de care beneficia DZNLN în calitate de grup de acțiune locală.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Regulamentul nr. 1698/2005 stabilește normele de intervenție a FEADR.

4 Articolul 15 alineatul (1) din regulamentul menționat prevede:

„FEADR intervine în statele membre în cadrul unor programe de dezvoltare rurală. Aceste programe pun în aplicare o strategie de dezvoltare rurală prin intermediul unei serii de măsuri grupate în conformitate cu axele definite la titlul IV. Această strategie se realizează făcând apel la FEADR.

Fiecare program de dezvoltare rurală acoperă o perioadă cuprinsă între 1 ianuarie 2007 și 31 decembrie 2013.”

5 În temeiul schemei de ajutor din cadrul axei 4 „Leader”, articolul 61 din Regulamentul nr. 1698/2005 prevede:

„Abordarea Leader cuprinde cel puțin următoarele elemente:

(a) strategii locale de dezvoltare pe zone, concepute pentru zone rurale clar definite la nivel subregional;

(b) parteneriate public-privat la nivel local, denumite în continuare «grupuri de acțiune locală»;

(c) o abordare ascendentă cu o putere decizională pentru grupurile de acțiune locală în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a unor strategii locale de dezvoltare;

(d) o concepție și o punere în aplicare multisectoriale ale strategiei, bazate pe interacțiunea dintre agenții și proiectele din diverse sectoare ale economiei locale;

[…]

(g) interconectarea parteneriatelor locale.”

6 Intitulat „Grupuri de acțiune locală”, articolul 62 din Regulamentul nr. 1698/2005 prevede:

„(1) Abordarea dezvoltării locale bazate pe parteneriat este pusă în aplicare de grupurile de acțiune locală care îndeplinesc următoarele condiții:

(a) trebuie să propună o strategie locală integrată de dezvoltare bazată cel puțin pe elementele prevăzute la articolul 61 literele (a)-(d) și (g) și trebuie să fie responsabile pentru punerea în aplicare a acesteia;

(b) trebuie să constituie fie un grup care beneficiază deja de inițiativa Leader II […] sau Leader+ […] sau care corespunde abordării Leader, fie un nou grup reprezentativ de parteneri din diverse medii socio-economice prezente la nivel local pe teritoriul în cauză. La nivel decizional, partenerii

economici și sociali, precum și alți reprezentanți ai societății civile, cum ar fi agricultorii, femeile din mediul rural, tinerii, precum și asociațiile acestora, trebuie să reprezinte cel puțin 50 % din parteneriatul local;

(c) trebuie să facă dovada că au capacitatea de a defini și de a pune în aplicare o strategie de dezvoltare pentru zona în cauză.

(2) Autoritatea de gestionare se asigură că grupurile de acțiune locală desemnează un coordonator administrativ și financiar care are capacitatea de a administra subvențiile publice și de a asigura buna funcționare a parteneriatului sau se asociază într-o structură comună constituită juridic, al cărei statut garantează buna funcționare a parteneriatului și capacitatea de a administra subvențiile publice.

[…]

(4) Grupurile de acțiune locală selectează proiectele finanțate în cadrul strategiei locale de dezvoltare. Acestea pot selecta, de asemenea, proiecte de cooperare."

Litigiul principal și întrebările preliminare

7 DZNLN, o societate cu răspundere limitată fără scop lucrativ, a fost recunoscută ca fiind un grup de acțiune locală Leader printr-o decizie a Új Magyarország Vidékfejlesztési Program Irányító Hatósága (autoritate responsabilă cu programul de dezvoltare rurală „Noua Ungarie") din 26 septembrie 2008.

8 DZNLN și-a desfășurat ulterior activitatea în calitate de grup de acțiune locală Leader, cu respectarea prevederilor care decurg atât din dreptul Uniunii, cât și din dreptul național.

9 Recunoașterea menționată mai sus i-a fost retrasă DZNLN prin decizia din 26 aprilie 2012, cu efect de la 30 aprilie 2012, pentru motivul că, în temeiul articolului 2 alineatele (1)-(3) din Decretul 54/2011 al ministrului dezvoltării rurale, începând de la acea dată, doar asociațiile puteau să poarte titlul de grup de acțiune locală Leader, fiind, așadar, excluse, printre altele, entitățile care funcționau, precum DZNLN, sub forma unei societăți economice fără scop lucrativ.

10 Sesizat de DZNLN cu o acțiune împotriva deciziei menționate, Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Tribunalul Administrativ și pentru Litigii de Muncă din Budapesta) ridică problema conformității acesteia cu Regulamentele nr. 1698/2005 și nr. 1974/2006. De asemenea, instanța menționată a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Regulamentele [nr. 1698/2005 și nr. 1974/2006] pot fi interpretate în sensul că grupurile de acțiune locală create în legătură cu ajutoarele agricole pot avea într-un stat membru numai o anumită formă juridică prevăzută de lege?

2) Legiuitorul statului membru poate, în temeiul regulamentelor sus-menționate, să adopte o reglementare diferențiată astfel încât să recunoască numai grupurile de acțiune locală care au anumite forme de organizare juridică, stabilind cerințe diferite sau mai stricte, independent de cele prevăzute la articolul 62 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1698/2005?

3) Potrivit regulamentelor menționate, este suficient ca într-un stat membru grupurile de acțiune locală să îndeplinească numai condițiile prevăzute la articolul 62 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1698/2005? Statul membru poate restrânge sfera dispoziției menționate impunând cerințe de formă sau legale suplimentare entităților care îndeplinesc condițiile prevăzute la [articolul 62 alineatul (1) menționat]?

4) Regulamentele menționate pot fi interpretate în sensul că decizia de a desființa, independent de condițiile de la articolul 62 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1698/2005, grupurile de acțiune locală care îndeplinesc respectivele condiții și care, în toată perioada în care și-au desfășurat activitatea, au respectat toate reglementările naționale și comunitare relevante și de a permite numai funcționarea grupurilor de acțiune locală care au o formă juridică nouă se încadrează în marja de apreciere a unui stat membru?

5) Regulamentele menționate pot fi interpretate în sensul că, chiar și în ceea ce privește programele de ajutor care sunt deja în curs de desfășurare sau în perioada de programare, un stat membru poate să modifice, dacă este cazul, cadrul juridic de funcționare a grupurilor de acțiune locală?

6) Cum trebuie interpretate regulamentele menționate în cazul în care sunt desființate grupuri de acțiune locală care până în acel moment și-au desfășurat activitatea în mod legal și eficient? Ce se întâmplă într-un astfel de caz cu obligațiile contractate și cu drepturile dobândite de grupurile de acțiune locală, având în vedere în special ansamblul entităților afectate de desființare?

7) Articolul 62 alineatul (2) din [Regulamentul nr. 1698/2005] poate fi interpretat în sensul că este acceptabilă și legală dispoziția prin care un stat membru impune ca grupurile de acțiune locală Leader constituite sub forma unei societăți economice fără scop lucrativ să se transforme în asociații în termen de un an, pentru motivul că numai forma de organizare juridică a asociației poate asigura în mod corect crearea unei rețele între partenerii locali, având în vedere că, potrivit dreptului maghiar în vigoare, scopul fundamental al societății economice este obținerea de profit, iar existența unor interese economice exclude atragerea de fonduri publice și înregistrarea de noi membri?”

Cu privire la întrebările preliminare

11 Cu titlu introductiv, este necesar să se amintească, pe de o parte, că, potrivit articolului 99 din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când răspunsul la o întrebare formulată cu titlu preliminar poate fi în mod clar dedus din jurisprudență sau nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile, Curtea, la propunerea judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, poate oricând să decidă să se pronunțe prin ordonanță motivată. Este necesar să se facă aplicarea acestei dispoziții în prezenta cauză în ceea ce privește primele cinci întrebări, precum și a șaptea întrebare.

12 Pe de altă parte, în temeiul articolului 53 alineatul (2) din același regulament, atunci când o cerere este în mod vădit inadmisibilă, Curtea poate oricând să decidă, după ascultarea avocatului general, să se pronunțe prin ordonanță motivată. Este necesar să se facă aplicarea acestei dispoziții în prezenta cauză în ceea ce privește a șasea întrebare.

Cu privire la primele trei întrebări

13 Prin intermediul primelor trei întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă Regulamentele nr. 1698/2005 și nr. 1974/2006 trebuie interpretate în sensul că impun, interzic sau permit adoptarea unor dispoziții naționale care prevăd că un grup de acțiune locală care îndeplinește toate condițiile enumerate la articolul 62 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1698/2005 este, în plus, supus obligației de a adopta o formă de organizare juridică determinată și altor cerințe care ar fi asociate acesteia.

14 În această privință, trebuie amintit în primul rând că, deși, având în vedere însăși natura și funcția lor în sistemul de izvoare ale dreptului Uniunii, dispozițiile unui regulament au în general un efect imediat în ordinile juridice naționale, fără a fi necesar ca autoritățile naționale să adopte măsuri de aplicare,

anumite dispoziții ale unui regulament pot necesita totuși, pentru punerea lor în aplicare, adoptarea de către statele membre a unor măsuri de aplicare (a se vedea în special Hotărârea din 25 octombrie 2012, Ketelä, C-592/11, punctul 35 și jurisprudența citată).

15 În această privință, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că statele membre pot adopta norme pentru aplicarea unui regulament dacă prin aceasta nu împiedică aplicabilitatea directă a regulamentului, nu disimulează natura sa de act din cadrul dreptului Uniunii și specifică faptul că se exercită o marjă de apreciere acordată prin regulament, rămânând totodată în limitele dispozițiilor sale (Hotărârea Ketelä, citată anterior, punctul 36 și jurisprudența citată).

16 Este necesar ca, prin analiza dispozițiilor relevante ale acestui regulament, interpretate în lumina obiectivelor sale, să se determine dacă acestea interzic, impun sau permit statelor membre să adopte anumite măsuri de aplicare și, în special în această din urmă ipoteză, dacă măsura respectivă se înscrie în cadrul marjei de apreciere recunoscute fiecărui stat membru (Hotărârea Ketelä, citată anterior, punctul 37 și jurisprudența citată).

17 În al doilea rând, trebuie amintit că, în temeiul articolului 51 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), dispozițiile sale se aplică în ceea ce privește statele membre în cazul în care acestea pun în aplicare dreptul Uniunii. Cu ocazia acestei puneri în aplicare, statele membre sunt de asemenea obligate să asigure respectarea principiilor generale ale acestui drept, precum, în special, principiile egalității de tratament, securității juridice, protecției încrederii legitime și proporționalității (a se vedea printre altele Hotărârea din 20 iunie 2002, Mulligan și alții, C-313/99, Rec., p. I-5719, punctul 46, precum și Hotărârea din 4 iunie 2009, JK Otsa Talu, C-241/07, Rep., p. I-4323, punctul 46).

18 În lumina elementelor amintite la punctele 15 și 16 din prezenta ordonanță, trebuie mai întâi să se arate că Regulamentul nr. 1698/2005 nu prevede norme referitoare la o formă juridică determinată pe care ar trebui să o îmbrace grupurile de acțiune locală. În această privință, regulamentul menționat se limitează să prevadă la articolul 62 alineatul (2) că autoritatea de gestionare se asigură că grupurile de acțiune locală desemnează un coordonator administrativ și financiar care are capacitatea de a administra subvențiile publice și de a asigura buna funcționare a parteneriatului sau se asociază într-o structură comună constituită juridic, al cărei statut garantează buna funcționare a parteneriatului și capacitatea de a administra subvențiile publice.

19 În aceste condiții, având în vedere în special opțiunea pe care această din urmă dispoziție o oferă autorității de gestionare, Regulamentul nr. 1698/2005 nu poate fi interpretat în sensul că impune statelor membre obligația de a prevedea că grupurile de acțiune locală trebuie să adopte o formă juridică determinată.

20 În continuare, trebuie să se constate că articolul 62 alineatul (2) menționat nu poate fi interpretat nici în sensul că ar împiedica impunerea de către statele membre a adoptării de către grupurile de acțiune locală a unei forme juridice determinate, acordând întâietate în acest fel uneia dintre cele două modalități la care se referă respectiva dispoziție.

21 Astfel cum reiese chiar din termenii săi, această dispoziție nu are o altă finalitate decât aceea de a contribui la asigurarea bunei funcționări a parteneriatului și a capacității acestuia de a administra subvenții publice.

22 Or, ținând seama în special de indicațiile conținute în articolul 61 și în articolul 62 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1698/2005, din care rezultă că grupul de acțiune locală constituie un parteneriat public-privat care include o paletă largă de parteneri privați și care trebuie să dispună de putere decizională și de capacitatea de a defini și de a pune în aplicare o strategie locală de dezvoltare pentru care este responsabil, trebuie constatat că obligația de a recurge la o formă juridică determinată în scopul instituirii unui astfel de grup este de natură să contribuie într-un mod deosebit de eficient la

atingerea scopului menționat. În această măsură, impunerea unei astfel de obligații se încadrează, în principiu, în marja de apreciere de care dispun statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare a Regulamentului nr. 1698/2005.

23 În sfârșit, în ceea ce privește aspectul dacă, prin adoptarea unei reglementări precum cea în discuție în litigiul principal, autoritățile naționale au rămas în cadrul marjei de apreciere de care dispun astfel în punerea în aplicare a Regulamentului nr. 1698/2005, trebuie amintit că, după cum rezultă dintr-o jurisprudență constantă, necesitatea de a ajunge la o interpretare a dreptului Uniunii care să îi fie utilă instanței naționale impune, printre altele, definirea de către aceasta din urmă a cadrului factual și normativ în care se încadrează întrebările adresate sau cel puțin explicarea ipotezelor de fapt pe care se întemeiază aceste întrebări (a se vedea în special Hotărârea din 31 ianuarie 2008, Centro Europa 7, C-380/05, Rep., p. I-349, punctul 57 și jurisprudența citată).

24 Or, este necesar să se arate în această privință că, exceptând afirmația potrivit căreia din articolul 2 alineatele (1)-(3) din Decretul 54/2011 rezultă că, începând de la 30 aprilie 2012, doar entitățile care au recurs la forma juridică a asociației pot să poarte titlul de grup de acțiune locală Leader, decizia de trimitere nu conține nicio indicație cu privire la celelalte condiții și dispoziții care caracterizează noul cadru juridic instituit astfel și nu precizează nici caracteristicile juridice specifice cărora trebuie să le corespundă „asociațiile” în temeiul dreptului național aplicabil. Pe de altă parte, decizia menționată nu conține nicio precizare referitoare la cadrul juridic intern anterior și nici indicații clare în ceea ce privește motivele care au condus autoritatea competentă să substituie un nou cadru juridic acestuia.

25 În consecință, este necesar să se constate că conținutul deciziei de trimitere nu este de natură să permită Curții să ofere instanței de trimitere alte indicații decât cele de natură generală deja amintite la punctele 15-17 din prezenta ordonanță.

26 În această privință, trebuie amintit în special că informațiile furnizate în deciziile de trimitere sunt destinate nu numai să permită Curții să dea răspunsuri utile, ci și să ofere guvernelor statelor membre, precum și celorlalte părți interesate posibilitatea de a prezenta observații conform articolului 23 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene. Or, potrivit unei jurisprudențe constante, revine Curții obligația de a veghea ca această posibilitate să fie asigurată, ținând seama de faptul că, în temeiul dispoziției menționate, numai deciziile de trimitere sunt notificate părților interesate (a se vedea în special Ordonanța din 28 iunie 2000, Laguillaumie, C-116/00, Rec., p. I-4979, punctul 14 și jurisprudența citată).

27 În această măsură, împrejurarea că guvernul maghiar a încercat, în observațiile sale scrise, să stabilească mai clar cadrul normativ intern, în condițiile în care numai cunoașterea acestuia ar permite oferirea unor răspunsuri eventual mai precise la chestiunile ridicate în întrebările preliminare, nu poate remedia lacunele sus-menționate care caracterizează decizia de trimitere.

28 Pe de altă parte, este necesar să se arate că, deși întrebările instanței de trimitere privesc în mod formal Regulamentul nr. 1974/2006, instanța menționată nu a identificat, nici în cadrul acestora, nici în corpul deciziei de trimitere, o dispoziție din regulamentul menționat a cărei interpretare ar solicita-o în special și nici, *a fortiori*, nu a oferit o explicație privind legătura pe care ar stabili-o între o astfel de dispoziție și litigiul principal sau obiectul acestuia. În aceste condiții, nu este necesar să se aprecieze întrebările adresate în lumina Regulamentului nr. 1974/2006.

29 Având în vedere toate cele de mai sus, este necesar să se răspundă la primele trei întrebări că dispozițiile Regulamentului nr. 1698/2005, în special articolele 61 și 62 din acesta, trebuie interpretate în sensul că nu impun și, în principiu, nici nu interzic adoptarea unor dispoziții naționale care prevăd că un grup de acțiune locală care îndeplinește toate condițiile enumerate la articolul 62 alineatul (1) din acest regulament își poate desfășura activitatea doar sub o formă juridică determinată. Cu toate acestea, este de competența instanței de trimitere să se asigure că o astfel de reglementare, având în vedere toate caracteristicile sale pertinente, nu împiedică aplicabilitatea directă a regulamentului

menționat și precizează exercitarea marjei de apreciere conferite statelor membre prin respectivul regulament, rămânând totodată în limitele dispozițiilor sale. Este de asemenea de competența sa să se asigure că această reglementare națională respectă dispozițiile cartei și principiile generale ale dreptului Uniunii.

Cu privire la a patra, la a cincea și la a șaptea întrebare

30 Prin intermediul celei de a patra, celei de a cincea și celei de a șaptea întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă dreptul Uniunii se opune ca o reglementare națională care prevede că grupurile de acțiune locală pot să își desfășoare activitatea doar sub o formă juridică determinată să fie aplicată, la încheierea unei perioade tranzitorii de un an, unor grupuri de acțiune locală care au fost constituite în mod valabil sub o altă formă juridică în temeiul reglementării naționale anterioare, chiar și atunci când programele de ajutor și perioada de programare aferente sunt în curs de desfășurare.

31 Astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 17 din prezenta ordonanță, statele membre sunt printre altele obligate să asigure respectarea cartei și a principiilor generale ale dreptului Uniunii atunci când adoptă o reglementare precum cea în discuție în litigiul principal.

32 Printre aceste principii generale figurează principiul securității juridice, care impune ca o reglementare care produce consecințe defavorabile față de particulari să fie clară și precisă, iar aplicarea acesteia să fie previzibilă pentru justițiabili (a se vedea în special Hotărârea din 7 iunie 2005, VEMW și alții, C-17/03, Rec., p. I-4983, punctul 80, precum și jurisprudența citată).

33 Curtea a stabilit deja că un particular nu se poate baza pe lipsa totală a oricărei modificări legislative, acesta putând pune în discuție numai modalitățile de aplicare a unei astfel de modificări. În această privință, principiul securității juridice impune în special ca legiuitorul să țină seama de situațiile speciale ale operatorilor și să prevadă, dacă este cazul, adaptări în ceea ce privește aplicarea noilor norme juridice (a se vedea Hotărârea VEMW și alții, citată anterior, punctul 81, precum și jurisprudența citată).

34 În acest context, trebuie constatat că o perioadă tranzitorie de un an în scopul de a permite operatorilor în cauză să se adapteze unei noi reglementări precum cea în discuție în litigiul principal nu se dovedește, în principiu, nerezonabilă.

35 În ceea ce privește celelalte aspecte care caracterizează această reglementare, este necesar să se constate că instanța de trimitere nu a furnizat în cererea de decizie preliminară indicații suficiente care ar permite Curții să îi ofere un răspuns util, dincolo de amintirea principiilor deja reiterate la punctele 15-17 din prezenta ordonanță și în cadrul răspunsului oferit la primele trei întrebări preliminare.

36 Astfel, cu excepția precizării aferente întinderii perioadei tranzitorii, descrierea cadrului juridic intern pertinent conținută în decizia de trimitere se dovedește, precum s-a arătat deja la punctul 24 din prezenta ordonanță, lacunară. De asemenea, trebuie să se sublinieze lipsa din aceeași decizie a oricărui element de informare în ceea ce privește, pe de o parte, condițiile care caracterizează recunoașterea inițială ca grup de acțiune locală și angajamentele juridice de care DZNLN a beneficiat cu acest titlu din partea autorităților, precum și, pe de altă parte, implicațiile concrete pe care le implică pentru o entitate precum DZNLN trecerea la forma juridică de asociație în cadrul noului regim juridic instituit prin Decretul 54/2011 sau, în lipsa unei astfel de schimbări a formei, pierderea calității de grup de acțiune locală.

37 În aceste condiții, trebuie să se răspundă la a patra, la a cincea și la a șaptea întrebare că dreptul Uniunii nu se opune, în principiu, ca o reglementare națională care prevede că grupurile de acțiune locală pot să își desfășoare activitatea doar sub o formă juridică determinată să poată fi aplicată, la încheierea unei perioade tranzitorii de un an, unor grupuri de acțiune locală care au fost constituite sub o altă formă juridică în temeiul reglementării naționale anterioare, chiar și atunci când programele de ajutor și perioada de programare aferente sunt în curs de desfășurare. Cu toate acestea, situația este valabilă doar în măsura în care, având în vedere, printre altele, caracteristicile proprii respectivelor reglementări naționale succesive și efectele concrete ale acestora, aplicarea noii reglementări în cazul unor astfel de grupuri de acțiune locală precizează exercitarea marjei de apreciere conferite statelor membre prin Regulamentul nr. 1698/2005, rămânând totodată în limitele dispozițiilor sale, și în măsura în care aceasta are loc cu respectarea dispozițiilor cartei, precum și a principiilor generale ale dreptului Uniunii, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

Cu privire la a șasea întrebare

38 Prin intermediul celei de a șasea întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească ce implicații pot avea dispozițiile Regulamentelor nr. 1698/2005 și nr. 1974/2006 în ceea ce privește situația viitoare a obligațiilor contractate și a drepturilor dobândite de un grup de acțiune locală în cazul în care acesta este desființat.

39 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul unei jurisprudențe constante, în cadrul cooperării dintre Curte și instanțele naționale, astfel cum este prevăzută la articolul 267 TFUE, este numai de competența instanței naționale sesizate cu soluționarea litigiului și care trebuie să își asume răspunderea pentru hotărârea judecătorească ce urmează a fi pronunțată să aprecieze, în raport cu particularitățile cauzei, atât necesitatea unei hotărâri preliminare pentru a fi în măsură să pronunțe propria hotărâre, cât și pertinența întrebărilor pe care le adresează Curții. În consecință, în cazul în care întrebările adresate au ca obiect interpretarea dreptului Uniunii, Curtea este, în principiu, obligată să se pronunțe (a se vedea în special Hotărârea din 24 aprilie 2012, Kamberaj, C-571/10, punctul 40 și jurisprudența citată).

40 Cu toate acestea, Curtea trebuie să analizeze condițiile în care este sesizată de instanța națională în scopul de a-și verifica propria competență. Astfel, spiritul de colaborare care trebuie să stea la baza procedurii trimiterii preliminare presupune ca, în ceea ce o privește, instanța națională să respecte funcția conferită Curții, care este aceea de a contribui la administrarea justiției în statele membre, iar nu de a formula opinii consultative cu privire la chestiuni generale sau ipotetice (a se vedea Hotărârea Kamberaj, citată anterior, punctul 41 și jurisprudența citată).

41 În această privință, respingerea unei cereri formulate de o instanță națională nu este posibilă decât atunci când este evident că interpretarea solicitată a dreptului Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea ori cu obiectul litigiului principal sau atunci când problema este de natură ipotetică sau Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care i-au fost adresate (a se vedea Hotărârea Kamberaj, citată anterior, punctul 42 și jurisprudența citată).

42 În speță, este necesar să se arate că litigiul principal se desfășoară între DZNLN și Vidékfejlesztési Miniszter cu privire la legalitatea deciziei prin care acesta din urmă i-a retras societății DZNLN recunoașterea calității sale de grup de acțiune locală.

43 În schimb, nu reiese din niciun element care figurează în decizia menționată că litigiul pe care instanța de trimitere trebuie să îl soluționeze s-ar referi și la situația viitoare a unor obligații contractate sau a unor drepturi dobândite de un astfel de grup de acțiune locală și trebuie să se constate în această

privință că instanța de trimitere nu a stabilit prin ce anume a șasea întrebare adresată Curții ar putea avea o legătură cu realitatea ori cu obiectul litigiului aflat pe rolul ei (a se vedea în acest sens Hotărârea Kamberaj, citată anterior, punctul 57).

44 În aceste condiții, este necesar să se considere că întrebarea menționată nu privește o interpretare a dreptului Uniunii care să corespundă unei nevoi obiective legate de decizia pe care trebuie să o adopte instanța de trimitere (a se vedea în acest sens Ordonanța din 24 martie 2011, Abt și alții, C-194/10, punctele 37 și 38, precum și jurisprudența citată).

45 În consecință, a șasea întrebare este vădit inadmisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

46 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a noua) declară:

1) **Dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în special articolele 61 și 62 din acesta, trebuie interpretate în sensul că nu impun și, în principiu, nici nu interzic adoptarea unor dispoziții naționale care prevăd că un grup de acțiune locală care îndeplinește toate condițiile enumerate la articolul 62 alineatul (1) din acest regulament își poate desfășura activitatea doar sub o formă juridică determinată. Cu toate acestea, este de competența instanței de trimitere să se asigure că o astfel de reglementare, având în vedere toate caracteristicile sale pertinente, nu împiedică aplicabilitatea directă a regulamentului menționat și precizează exercitarea marjei de apreciere conferite statelor membre prin respectivul regulament, rămânând totodată în limitele dispozițiilor sale. Este de asemenea de competența sa să se asigure că această reglementare națională respectă dispozițiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și principiile generale ale dreptului Uniunii.**

2) **Dreptul Uniunii nu se opune, în principiu, ca o reglementare națională care prevede că grupurile de acțiune locală pot să își desfășoare activitatea doar sub o formă juridică determinată să poată fi aplicată, la încheierea unei perioade tranzitorii de un an, unor grupuri de acțiune locală care au fost constituite sub o altă formă juridică în temeiul reglementării naționale anterioare, chiar și atunci când programele de ajutor și perioada de programare aferente sunt în curs de desfășurare. Cu toate acestea, situația este valabilă doar în măsura în care, având în vedere, printre altele, caracteristicile proprii respectivelor reglementări naționale succesive și efectele concrete ale acestora, aplicarea noii reglementări în cazul unor astfel de grupuri de acțiune locală precizează exercitarea marjei de apreciere conferite statelor membre prin Regulamentul nr. 1698/2005, rămânând totodată în limitele dispozițiilor sale, și în măsura în care aceasta are loc cu respectarea dispozițiilor Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și a principiilor generale ale dreptului Uniunii, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.**

Semnături